

Núm. de Protocol: 93-042

S E N T E N C I A NUM: 94-10

PARTS:

Apel.lant-ada: P.F.M.

Representant: en nom propi
Advocat: E.B.A.

Apel.lada-ant: CASS

Representant: M.A.F.
Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Bernard PLAGNET

Magistrats: Lluís Saura Lluvià
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 14 d'abril de 1994.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número 93-042.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

Per una resolució de data 25 de novembre de 1992, confirmada el 2 de març de 1993, la CASS va decidir concedir al Sr. P.F.M. una pensió d'invalidesa per malaltia del grup 2.

A més, en aplicació de les disposicions del Conveni Hispano-Andorrà de Seguretat Social, va decidir de pagar a l'interessat el 50% de l'import de la pensió a l'espera de la resolució definitiva del seu dossier.

2.- El Sr. P.F.M. va presentar un recurs per als motius següents: (per a l'exposició dels fets es fa referència a la sentència del Jutjat de data 20 de setembre de 1993):

-la invalidesa prové d'un accident de treball i no d'una malaltia,

-el Conveni Hispano-Andorrà no és aplicable en el seu cas i ell té doncs dret al pagament de la integritat de la pensió.

3.- En la seva sentència de 20 de setembre de 1993, el Jutjat va decidir:

-Després de l'accident ocorregut el 20 de gener de 1990, l'interessat ha tingut seqüeles, però aquestes pot ser tenen relació amb el seu estat patològic anterior (veure Tercer punt de la sentència). Malgrat els peritatges, és difícil de distingir entre les conseqüències de l'accident i aquelles que resulten de l'estat anterior. La decisió de la CASS es manifesta doncs, legal sobre aquest punt (Primer).

-El sistema de pagament provisional previst en el Conveni Hispano-Andorra només es pot aplicar a les pensions de jubilació. Per tant, la CASS té l'obligació de pagar al demandant la totalitat de la pensió a partir del dia 1 de desembre de 1992 (Segon).

4.- En el seu recurs d'apel.lació poc motivat, del 2 de novembre de 1993 el Sr. P.F.M. demana la confirmació del Segon punt de la Decisió de la sentència i la revocació del Primer punt.

En el seu escrit de conclusions del primer de febrer de 1994, el Sr. P.F.M. sosté que ell té dret a una pensió per accident de treball, ja que ell no ha demostrat que les seqüeles són degudes a un estat patològic anterior.

Per tant, indica que la taxa d'invalidesa aplicable ha de ser del 60%.

En fi, demana la confirmació a l'obligació per part de la CASS a pagar l'import total de la pensió a comptar del primer de desembre de 1992, sense esperar la resolució definitiva del dossier amb l'òrgan competent espanyol.

5.- La CASS va presentar un recurs d'apel·lació el 8 d'octubre de 1993. El recurs fa referència al Segon punt de la sentència del Jutjat.

La CASS estima que el Conveni Hispano-Andorrà s'aplica a totes les disposicions referents a la Seguretat Social (article 2 B b). Les disposicions relatives a l'assegurança d'invalidesa figuren al Capítol 3 del Conveni (article 18). Aquest text disposa que s'apliquen per analogia, les disposicions del Capítol 2 en el qual es preveu el sistema de pagament provisional a l'espera de la resolució definitiva del dossier amb l'òrgan competent espanyol.

La CASS va confirmar els seus arguments en una nova memòria del 2 de novembre de 1993 i considera que el recurs presentat pel Sr. P.F.M. és inadmissible ja que està faltat de motivació.

En els seus escrits de conclusions del 7 de febrer de 1994, la CASS indica:

- que les seqüeles sofertes pel Sr. P.F.M. no provenen de l'accident de treball,

- el sistema de pagament provisional s'aplica en aquest cas i la CASS demana doncs la modificació del segon punt de la sentència del Jutjat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència:

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Encara què succintament motivat, el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. P.F.M. és admissible ja què indica clarament els motius de l'apel·lació i està doncs conforme en l'article 57 de la llei sobre la Jurisdicció Administrativa i Fiscal.

Tercer.- Origen de la invalidesa:

El Sr. P.F.M. va sofrir efectivament un accident de treball el 20 de gener de 1990.

Però les seqüeles que els perits mèdics van examinar no provenen necessàriament d'aquest accident.

En efecte, les conclusions d'aquests experts mèdics no permeten afirmar que les seqüeles provenen de l'accident. Per això, un perit indica (punt 10 del dossier) que una patologia era "probablemente preexistente y de etiologia enolica (dados sus antecedentes y los datos de la analítica sanguinea actual)". Es troben indicacions anàlogues en el document que figura a la pàgina 16 del dossier.

En aquests diferents escrits, el Sr. P.F.M. no aporta cap element nou que permeti justificar que les seqüeles que presenta provenen de l'accident de treball que va sofrir.

D'altra banda, es limita a pretendre que la seva taxa d'invalidesa és del 60%, però no aporta cap element que permeti sostenir aquesta tesi.

En aquestes condicions, el primer Punt de la Sentència del Jutjat es confirma i el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. P.F.M. és rebutjat.

Quart.- Aplicació del Conveni Hispano-Andorrà:

Segons l'article 18 del Conveni Hispano-Andorrà: "El capítol 2 s'aplicarà per analogia a les prestacions per Invalidesa que hagin de concedir-se segons les disposicions legals espanyoles i andorranes".

D'altra banda, l'article 4 del Conveni determina que: "Si una persona exerceix una activitat lucrativa, la seva obligació de cotitzar serà determinada d'acord amb la legislació de la Part Contractant al territori de la qual exerceixi aqueixa activitat; el treballador empleat al territori d'una Part serà sotmès a la legislació de la dita Part".

L'article 7 afegeix: "1-Les pensions, subsidis, rendes i indemnitzacions en efectiu, amb excepció de les prestacions per desocupació, adquirides en virtut de la legislació d'una Part Contractant, no seran sotmeses a reducció, modificació, suspensió o retenció pel fet que el beneficiari resideixi al territori de l'altra Part, llevat que en el present Conveni es disposi altrament".

Com ho destaca la sentència del Jutjat (Quart): "la finalitat del dit Conveni consisteix en permetre una cobertura social ininterrompuda el treballador que exerceixi successivament en un país o l'altre, prenent en compte i totalitzant els períodes d'activitat i assegurança en qualsevol d'ells".

Els texts vistos tenen per objecte preveure les condicions d'adquisició del dret a una prestació; és important, en aquest punt, l'obligació imposada per l'article 4, de cotitzar segons la legislació del país en el qual les funcions són exercitades.

Cinquè.- Però, les condicions d'obtenció del dret a pensió han de distingir-se de les modalitats de càlcul de la pensió. Quan l'interessat tingui dret a l'obtenció d'una pensió, en virtut de les disposicions generals del Conveni, aquest preveu en el Títol II, les modalitats de càlcul de la pensió.

També el Capítol 2, al qual fa referència l'article 18, determina les regles de càlcul de la pensió i preveu, principalment, que s'haurà de tenir en compte els períodes de cotització en cadascun dels dos països. Ben entès, aquesta disposició s'aplica principalment a les pensions de vellesa. Però disposicions de la mateixa naturalesa es poden aplicar, per analogia com indica l'article 18 del Conveni, a les pensions d'invalidesa.

En efecte, el càlcul de les pensions d'invalidesa, per l'autoritat competent de l'un dels dos països, pot dependre d'esdeveniments o de fets succeïts a l'altre país. Es poden citar, per exemple, sobre aquest punt les disposicions de l'article 19 del Conveni: "Per determinar en quina mesura ha disminuït la capacitat de treball de l'assegurat, els Organismes competents de cada una de les Parts Contractants tindrà en compte els informes mèdics i les dades administratives que els Organismes de l'altra Part els remetin. Això no obstant, cada Organisme competent tindrà dret a sotmetre l'assegurat a reconeixement per un metge de la seva elecció".

Es pot afegir que la possibilitat oferta a l'assegurat per l'article 16 del Conveni de: "renunciarà l'aplicació de les disposicions de l'article 14 del present Conveni", no es pot concebre més que si es pot efectuar una comparança entre els drets adquirits en cadascun dels dos Estats.

En aquest cas, un expedient administratiu amb Espanya era doncs ben necessari.

Sisè.- Per tant, les disposicions de l'article 34-1 estaven doncs ben aplicades al cas particular: "L'Organisme competent podrà satisfer a l'interessat un avanç durant la tramitació del seu expedient administratiu".

La decisió de la CASS és doncs legal i el punt Segon de la sentència del Jutjat s'ha de modificar, en aquesta qüestió.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix: modificar parcialment la sentència del 20 de setembre de 1993:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació del Sr. P.F.M. referent a l'origen de la invalidesa, i declarar ajustada a dret la decisió de la CASS de data 25 de novembre de 1992 d'atorgar una pensió d'invalidesa malaltia al demandant, equivalent al 50% del salari mitjà mensual.

Segon: Estimar el recurs d'apel·lació de la CASS. La CASS podrà pagar simplement la meitat de l'import de la pensió, a l'espera de la resolució definitiva del dossier.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors CERVOS PIFARRE